

[Freddy Madsen.]
metoder. I så henseende finder vi ikke, at der er brug for stramninger af styrelsesloven, tværtimod.

Flygaard (DR):

Indledningsvis vil jeg gerne takke ministeren for den skriftlige redegørelse, vi har fået som oplæg til den debat, vi skal have her i dag. Der er ingen tvivl om, at den udvikling, der har fundet sted gennem 1960'erne og 1970'erne på det uddannelsesmæssige område, har skabt en situation, der i høj grad gør det ønskeligt, at man tager det uddannelsesmæssige område op til behandling. I dag skal vi drøfte ministerens redegørelse vedrørende de højere uddannelser, men jeg vil da gerne gøre den bemærkning, at det for så vidt er ønskeligt, at man foretager en meget grundig analyse af uddannelsespolitikken i sin helhed, dvs. lige fra starten, fra folkeskoleuddannelsen til den efteruddannelse og omskoling, der jo klart er behov for i en tid, hvor de strukturelle ændringer forløber meget hurtigt.

Efter disse indledende bemærkninger vil jeg gerne på mit partis vegne gøre nogle principielle bemærkninger om de tanker, vi har gjort os, for så vidt angår de højere uddannelser. Det er efter vor opfattelse hverken et autoritært eller et anarkistisk uddannelsessystem, vi har brug for i det danske samfund. Vi har behov for en højere uddannelse baseret på den bedste viden og erkendelse, hvilket forudsætter en kvalificeret forskning. Derfor må de nødvendige faciliteter til at gennemføre en sådan forskning selvfølgelig stilles til rådighed.

Det er et grundlæggende synspunkt for retsforbundet, at ydelse og modydelse skal svare til hinanden. Hvad vil det så indebære på det forskningsmæssige område? Ja, det vil indebære, at de opnåede forskningsresultater tilhører den danske befolkning, når staten har finansieret forskningen. Det vil i almindelighed være samfundet, der finansierer de højere uddannelsers drift og dermed skaber de ydre rammer for forskningen.

Samfundet bestemmer altså her fagområder og omfang, men det må være forskeren, der bestemmer målet for sin forskning inden for de givne rammer. Vi finder det uhenigtsmæssigt at gøre forskningens omfang betinget af antallet af studerende og ser der-

for gerne, at man finder frem til en ordening, således at nogle af de på universiteterne ansatte i overvejende grad får undervisningsmæssige opgaver, mens andre får forskningsmæssige opgaver. Det er vor opfattelse, at en samfundsmæssig forskning ikke bør udelukke en privat forskning, det, som mange lidt odiøst kalder kontraktforskning. Vi mener, at den samfundsmæssige forskning og den private forskning udmærket kan leve og eksistere side om side, og det må også ligge klart, at det udbytte, som den private forskning i givet fald måtte give, må tilhøre dem, der har bekostet den pågældende forskning.

Jeg skal nu gøre nogle principielle bemærkninger omkring den forskningsmæssige og studiemæssige frihed på de højere læreanstalter.

Der kan ikke herske nogen tvivl om, tror jeg, at spørgsmålet om den politiske infiltration har trængt sig på som et meget centralt spørgsmål. Det må efter min opfattelse være noget meget centralt, at undervisningen har til formål at klarlægge de faglige problemstillinger for de studerende. Det er vel rigtigt, at en 100 pct.s objektivitet ikke gives, men dermed har man ikke leveret et holdbart argument for, at man skal ryge over i den anden grøft og gennemføre en ensidig, subjektiv undervisning.

Det er min opfattelse, at mange lærere, ikke alene ved de højere uddannelser, føler sig i en presset situation, fordi de føler, at den undervisningsmæssige frihed er taget fra dem. Hvis vi specielt ser på situationen på de højere læreanstalter, kan man med rette spørge, hvilken ordening man skal tilstræbe. For mig er der ingen tvivl om, at man i gamle dage har kendt til begrebet ensidighed, men der er for mig heller ingen tvivl om, at den udvikling, vi har oplevet i de sidste 10-15 år, på mange områder har befordret en ensidighed over i den anden grøft.

Fra retsforbundets side kan vi ikke tiltræde forslaget om et egentligt direktorat for de højere uddannelser. Vi er bange for, at et sådant direktorat vil befordre en centralistisk tankegang og give mere bureaukrati, hvilket vi ikke finder heldigt. Vi ønsker derfor at medvirke til, at universitetscentre og andre højere læreanstalter bevares og udbygges ud fra et princip om selv-